

Д. Славчевъ

На северния полюсъ

Голѣмото бѣло петно върху най-крайната част на земното кѣлбо е притегляло отдавна, като силенъ магнитъ, сърдцата на хората. Северниятъ полюсъ! Къмъ него сж се стремили смѣли мореплаватели на кораби, лазили сж пешъ по безкрайнитѣ ледени полета, опитвали сж съ кучета и шейни, съ подводна лодка.

Американецътъ Пири пръвъ е ималъ щастие. Въ 1909 година, следъ 23 годишна подготовка съ кучета, той минава по бръговетѣ на Гренландия и успѣва да стигне до полюса. Пири е първиятъ човѣкъ, стѫпилъ на бѣлото петно.

Почти двадесетъ години по-късно надъ полюса прелетѣ американскиятъ пилотъ Ричардъ Бърдъ. Малко по-късно на дирижабль успѣ да прилети надъ северния полюсъ експедицията на Амундсенъ и Нобилие. Но-билие се опита да повтори тоя полетъ, но завѣрши съ катастрофа.

На 21 май т. г. рускиятъ самолетъ „СССР Н—170“, пилотиранъ отъ летеца М. В. Водопяновъ, отлетява отъ Рудолфовия островъ и, следъ седемъ часовъ летене, кацва благополучно на северния полюсъ. На борда на самолета е имало 10 души. Четирма отъ тѣхъ оставатъ да зимуватъ на полюса, а останалите се връщатъ. Задачата на тия четирма изследвачи е да правятъ научни наблюдения и изследвания въ течение на една година. Началникъ на тая група е известниятъ поляренъ изследователъ И. Д. Папанинъ. Съ него оставатъ да зимуватъ